

Tabéry Géza novellapályázat FELHÍVÁS

A Partiumi Keresztény Egyetem Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Tanszéki Csoportja, valamint a *Várad* irodalmi és művészeti folyóirat 5. alkalommal hirdeti meg a *Tabéry Géza novellapályázat*ot.

A beküldött novelláknak tematikusan Tabéry Géza *Két kor küszöbén* című önéletírásából kiemelt szövegrészek valamelyikéhez (min. egy) kell kapcsolódniuk. Kiindulópont lehet a rész(ek) alaptémája, mozzanata vagy szimbolikus képi síkja(i).

A kiválasztott szövegegységeket lásd a Mellékletben, illetve a következő internetes oldalakon: www.varad.ro, <https://magyarszak.partium.ro/hu>.

A pályázati kiírásra pályakezdő és gyakorló szerzők egyaránt jelentkezhetnek. Pályázati felső korhatár: 30 év.

A pályázat célja, hogy értékelési, elbírálási és megjelenési lehetőséget biztosítson mindazoknak, akik szakmai megítélés alapján szeretnék alkotásaikat nyomtatott és elektronikus irodalmi periodikában is megjelentetni.

A pályamunkákat szakértő zsűri értékeli a felhívást kiíró két intézmény részéről.

A beérkezett novellákat a szerkesztőség és a tanszék által felkért irodalmár szakértők bírálják el.

A zsűri döntése alapján a legjobb, minősítést elért novellák szerzői elismerő oklevelet, a legjobb pályamunkákat beküldő 3 szerző pedig pályadíjat és könyvcsomagot kap az alábbiak szerint:

A győztes pályamű 50 ezer Ft/ illetve ennek megfelelő RON + könyvcsomag;
a második helyezett 30 ezer Ft/ illetve ennek megfelelő RON; + könyvcsomag;
a harmadik helyezett 20 ezer Ft/ illetve ennek megfelelő RON; + könyvcsomag díjazásban részesül.

A legjobbnak ítélt novellákat a *Várad* irodalmi és művészeti folyóirat publikálja.

A pályázat tematikus: a megszülető írásnak témájában Tabéry Géza *Két kor küszöbén* című önéletírásából kiemelt részletekhez kell kapcsolódnia – a fentiek szerint.

A pályázatra **szerzőnként maximum két novella** küldhető be.

A novellák egyenként legfeljebb 10 gépelt oldal terjedelműek (mintegy 24.000 karakter, Times New Roman betűtípus, 12-es betűméret, 1,5-ös sortávolság, 2,5-ös margó) lehetnek. A zsűri eleve nem veszi figyelembe a terjedelemtúllépő szövegeket.

Nevezési díj nincs.

Beküldési határidő: 2019. február 28.

A pályamunkákhoz kérjük, minden esetben mellékeljék a pályázó pontos elérhetőségét!

A pályázatok beküldhetők:

villanypostán: taberypalyazat@gmail.com címre,
vagy **postai úton** a *Várad* szerkesztősége címére. (Revista culturală *Várad* 410068 Oradea, Piața 1 Decembrie nr.12, județul Bihor.)

A küldeményen kérjük feltüntetni: *Tabéry novellapályázat*

A pályázat résztvevői a pályamunkák beküldésével egyúttal felhasználási engedélyt adnak a meghirdetők részére egy éves időtartamra, mely révén azok szerzői jogdíj nélkül, magyar nyelvterületen bármilyen formában megjelentethetik, közzétehetik a pályaműveket.

A zsűri jogosult dönteni a díjak kiadásáról, esetlegesen összevonásáról vagy visszatartásáról is.

Eredményhirdetés és ünnepélyes díjátadás: 2018 áprilisában.

További információk:

<http://magyarszak.partium.ro/hu>

<http://www.varad.ro/>

Nagyvárad, 2018. dec. 10.

A pályáztató intézmények nevében:

Albu-Balogh Andrea (PKE)

Szűcs László (*Várad* folyóirat)

**Tabéry Géza novellapályázat
A FELHÍVÁS MELLÉKLETE**

Tabéry Géza: Két kor küszöbén. In uó: Két kor küszöbén. Kriterion, Bukarest, 1970.

„Jogászavatásunk ideje egybeesett a Holnap Társaság első nyilvános szereplésével, amely alkalom Adyt ismét levonzotta Nagyváradra. Addig csak látásból ismertem a költőt. Gyerkőckoromban nemegyszer voltam akaratlan tanúja krisztustövises sövényünkön túl az Ady–Léda tété–à–tété-eknek a Stern ház szomszédos kertjének fái alatt. Egy ízben rejtkehelyemről gyermeki csintalansággal nyilvánosságot eresztettem rájuk. Ady körültekintett. Nem fedezte fel a csínytevőt, mosolyogva nyújtotta át Lédának a lábai elé röpült nyilvánosságot:

– »Ámor nyila volt.«

Akkoriban sejtlemem sem volt róla, hogy kicsoda, még kevésbé, hogy ki lesz rövidesen Ady. Nem voltunk ezzel egészen tisztában, most öt évvel később a nyilazás után sem, az avatásra felsereglett vidám joghallgatók. (...)

A székesegyház toronyórája ismét megkondult, amikor búcsú-feketekávéra bevetődünk a pályaudvari étterembe. Meglepetésünkre ott láttuk Adyt és Emőd Tamást. Megilletődve ültünk asztalhoz. Ady és Emőd rövidesen felismerték bennünk az Európa-beli dorbézoló társaság tagjait.

– Jól megszapultak legalább bennünket az urak az Európában? – fordult felém váratlanul Ady.” (I. m., 45–46.)

Pár hét múlva nagyvásárt tartottak Szeghalmon. (...) Útközben csak egy-egy békázó golya arisztokratikus lépegetése a mocsarakban, néhány disznócsorda egy kisebb makkoserdő táján s a távoli gémeskutak környékén legelésző gulyák, ménesek enyhítették a puszta egyhangúságát. Csak túl a Sebes-Körös fokközi gátján, a Bangó és Koplaló tagok hosszában zöldelltek poros akácerdők a Békés megyei Szaharában. Onnan már láthatóvá vált a Körösbe torkolló Berettyó túlpártjáról a szeghalmi református templom bádognakakos fehér tornya.

Mindig érzéketlen voltam az adásvétel csinja-bínja iránt. Elmosódottan maradt meg bennem a szeghalmi vásár kaleidoszkópjából egy-egy kiütkező kép. Elöttem van a patika, ahova leszálltunk, előkelő csendjével, a tégelyek rejtelmes világával, aztán egy vendéglő forgotaga tarka terítés asztalaival, hol keresztapám vörös bor hörpölése közben alkudott bőbeszédű, kövér erszényes emberekkel, a fārasztó tárgyalás után tenyerükbe csapott, hogy áldomást ihassék velük. Sejttem, hogy a gyapjút előnyösen sikerült eladnia, s a bor sem lehetett utolsó vinkó, hiszen távoztában derūsre pirulva dúdolgatta a balgatag nótát:

Hallod-e te körösi lány,
Piros szoknyád fodros-e már!” (I. m., 23.)

„Ástunk, lövöldöztünk, és igyekeztünk a zordonabb idő beállta előtt biztonságosabbá, s ha lehet, lakályosabbá tenni fedezékeinket. A lövöldözéseket századunknak leginkább azok az emberei fogták fel könnyedén, akik már Rohatynnál, Pustomitinél és Komarno körül edződtek a tűzhöz. Tapasztalva, hogy amint árkaikból egy-egy fej másodpercnél hosszabb időre kiemelkedik, szemköztről tüstént tucatjával zsongják körül a golyók, ezek a régi csatárok szuronyhegyre tűzve kidugták sapkájukat, »hadd szórakozzék a koma«, s a sapkák pillanatok alatt keresztülfúrva süllyedtek vissza árkaikba. (...) Roykó százados pedig, aki mellel jó karikaturista volt, Kosztolányi bosszantására noteszlapon örökítette meg a szuronyhegyeken átlukasztott sapkákat: »Így lehet átlóni sapkát fejsérülés nélkül« felirattal. (I. m., 135–136.)